

Motivele și principalele argumente

În cadrul prezentei proceduri, reclamanta a încheiat mai multe contracte cu Comisia, în domeniul cercetării și dezvoltării, întemeiate pe Decizia C(2003) 3834 a Comisiei din 23 octombrie 2003, care constau într-un contract tip FP 5 sau FP 6și în condițiile generale FP 5 și FP 6.

În legătură cu aceste contracte și pornind de la rezultatele unui proces de investigație al OLAF și ale unui audit al Comisiei, aceasta din urmă a adoptat o decizie de revocare a subvențiilor.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare ca urmare a modului de realizare a auditului menționat.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice întrucât reclamanta a ignorat tot timpul cadrul juridic aplicabil.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nerespectarea de către pârâtă a obligației de motivare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului prezumției de nevinovăție, având în vedere tonul utilizat de DG INFSO în raportul său de audit.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o bună administrare, ca urmare a nerespectării obligației de imparțialitate și de echitate care revine auditorilor.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, în special în ceea ce privește lipsa de acreditare a auditorilor externi și însăși originea procesului de audit.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
8. Al optulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la intimitate.

Acțiune introdusă la 19 martie 2012 — FunFactory/OAPI (marcă tridimensională reprezentând un vibrator)

(Cauza T-137/12)

(2012/C 157/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: FunFactory GmbH (Bremen, Germania) (reprezentant: K.-D. Franzen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei atacate (R 1436/2011-4) a Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 ianuarie 2012;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în cursul procedurii căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca tridimensională reprezentând un vibrator (cererea de înregistrare nr. 9 390 691) pentru produse din clasa 10

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: interpretarea eronată și aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât marca pentru care se solicită înregistrarea nu are caracter distinctiv și nu descrie produsele care fac obiectul procedurii; încălcarea obligației de motivare, prevăzută la articolul 73 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, și încălcarea dreptului la apărare

Acțiune introdusă la 26 martie 2012 — Geipel/OAPI — Reeh (BEST BODY NUTRITION)

(Cauza T-138/12)

(2012/C 157/18)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Yves Geipel (Auerbach, Germania) (reprezentant: J. Sachs, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jörg Reeh (Buxtehude, Germania)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 ianuarie 2012 și respingerea opoziției formulate la 24 iulie 2009;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii în fața OAPI

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca figurativă „BEST BODY NUTRITION” (înregistrarea mărcii internaționale nr. W 982 101, desemnând Uniunea Europeană) pentru produse din clasele 25, 28, 29, 30 și 32.

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în procedura opoziției: Jörg Reeh.

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară nr. 4 020 161, „BEST4BODY”, pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2012 — Ternavsky/Consiliul

(Cauza T-163/12)

(2012/C 157/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Anatoly Ternavsky (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Rapin și E. Van den Haute, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă;

— anularea punctului 2 din Anexa II la Decizia de punere în aplicare 2012/171/PESC a Consiliului din 23 martie 2012 privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarusului și a punctului 2 din Anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 265/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva Belarus;

— obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată;

— în ipoteza în care Tribunalul ar hotărî că nu este necesar să se pronunțe, obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată în temeiul dispozițiilor articolului 87 alineatul (6) coroborate cu cele ale articolului 90 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o stabilire în mod vădit eronată a situației de fapt în ceea ce privește motivele care au condus la înscrierea reclamantului pe lista persoanelor sancționate, menționate în actele Consiliului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă a actelor atacate, întrucât motivele indicate nu ar prezenta nicio utilitate pentru a înțelege necesitatea acestei înscrieri.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Deciziei 2010/639/PESC și a Regulamentului (CE) nr. 765/2006, cu modificările ulterioare, precum și a principiului nediscriminării, pe de o parte, întrucât domeniul de aplicare al acestor acte ar fi fost extins la un om de afaceri fără a se demonstra acțiuni de susținere a regimului președintelui Lukașenko care i-ar putea fi imputate și, pe de altă parte, întrucât, spre deosebire de reclamant, alți oameni de afaceri, pe care Consiliul i-ar considera de asemenea apropiați ai puterii din Belarus, nu ar fi fost înscriși pe listele europene de persoane sancționate.